

12 Σεπτεμβρίου, 1995

[ΠΙΚΗΣ, Πρόεδρος, ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ, ΧΑΤΖΗΤΣΑΓΓΑΡΗΣ,
ΝΙΚΟΛΑΪΔΗΣ, ΝΙΚΟΛΑΟΥ, Δ/στές]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΗΝ ΑΙΤΗΣΗ ΤΟΥ ΚΥΡΙΑΚΟΥ ΚΑΜ-
ΜΟΥΓΙΑΡΟΥ, ΓΙΑ ΕΚΔΟΣΗ ΕΝΤΑΛΜΑΤΩΝ CERTIORARI,
MANDAMUS ΚΑΙ PROHIBITION,

Εφεσείοντα,

v.

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΗΝ ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΕΠΑΡΧΙΑΚΟΥ ΔΙ-
ΚΑΣΤΗΡΙΟΥ ΛΕΥΚΩΣΙΑΣ, ΗΜΕΡΟΜΗΝΙΑΣ 10/1/1992,
ΣΤΗΝ ΠΟΙΝΙΚΗ ΥΠΟΘΕΣΗ ΑΡ. 29775/91,

Εφεσιβλήτων.

(Πολιτική Έφεση Αρ. 8909).

Αστυνομικοί — Ποινική δίωξη ιδίω δικαίωmati — Υπογραφή κατηγορη-
τηρίου από τον Αστυνομικό Διευθυντή της περιφέρειας εντός της οποί-
ας η διάπραξη του αδικήματος, αντί από τον Αρχηγό της Αστυνομίας.

5 Δημόσιοι κατηγοροί — Έννοια — Ενέργεια σύμφωνα με τις οδηγίες
του Γενικού Εισαγγελέα.

Γενικός Εισαγγελέας — Εξουσία ποινικής δίωξης — Εξουσία όχι απο-
κλειστική.

10

Ιδιωτική ποινική δίωξη — Δικαίωμα θύματος να ασκήσει ποινική δίω-
ξη — Εχέγγυα προστασίας του πολίτη από αδράνεια των διωκτι-
κών Αρχών.

15

Certiorari — Αίτημα κατηγορουμένου για ακύρωση απόφασης Επαρ-
χιακού Δικαστηρίου με την οποία κρίθηκε ότι η υπογραφή κατηγορη-
τηρίου από τον Αστυνομικό Διευθυντή Λευκωσίας και όχι τον
Αρχηγό της Αστυνομίας ήταν έγκυρη — Απορρίφθηκε, η Αστυνο-
μία δεν αποτελεί κυβερνητικό τμήμα — Αστυνομία, προβαίνει σε
20 ποινική δίωξη ιδίω δικαίωmati.

Το Επαρχιακό Δικαστήριο Λευκωσίας αποφάσισε ότι η κατηγο-
ρία που ασκήθηκε από τον Αστυνομικό Διευθυντή Λευκωσίας ενα-

ντίον του εφεσείοντα, ήταν έγκυρη. Εναντίον αυτής της απόφασης ο εφεσείων υπέβαλε στο Ανώτατο Δικαστήριο αίτημα για την παροχή προνομιακού εντάλματος Certiorari για την ακύρωση της απόφασης του Επαρχιακού Δικαστηρίου, επειδή όπως πρότεινε, η κατηγορία έπρεπε να γίνει από τον Αρχηγό της Αστυνομίας και όχι τον Αστυνομικό Διευθυντή Λευκωσίας 5

Το Ανώτατο Δικαστήριο, στην πρωτόδικη δικαιοδοσία του, απέρριψε το αίτημα. Κατά της απορριπτικής απόφασης, ασκήθηκε έφεση 10

Ο δικηγόρος του εφεσείοντα, ανέφερε ότι στον προϋπολογισμό του Κράτους η Αστυνομική Δυναμη ταυτίζεται με κυβερνητικό τμήμα της Δημοκρατίας. Συνεπώς, υπέβαλε, η δίωξη του εφεσείοντα από τον Αστυνομικό Διευθυντή ιδίω δικαιωματι και όχι εκ μέρους του Αρχηγού της Αστυνομίας, ήταν ελαττωματική 15

Αποφασιστηκε, ότι:

(1) Η Αστυνομία δεν αποτελεί κυβερνητικό τμήμα και ο αστυνομικός δεν ενεργεί υπό αντιπροσωπευτική ιδιότητα κατά την άσκηση ποινικής δίωξης, αλλά ως όργανο αυτού τούτου του νομού με την εφαρμογή του οποίου ταυτίζεται άμεσα και αποκλειστικά 20

(2) Το Άρθρο 38 του περί Ποινικής Δικονομίας Νόμου Κεφ 155, που προβλέπει ότι η δίωξη όταν διενεργείται από κυβερνητικό τμήμα υπογράφεται από εκπρόσωπό του, δεν αμβλύνει ούτε περιορίζει τις πρόνοιες του Αρθρου 19 του περί Αστυνομίας Νόμου Κεφ 285, που πραγματεύεται ειδικά τις εξουσίες και καθήκοντα των μελών του Αστυνομικού Σώματος μεταξύ των οποίων και τη ποινική δίωξη των αδικοπραγόντων, ιδίω δικαιώματι 25

(3) Ορθά απορρίφθηκε το αίτημα του εφεσείοντα για την παροχή εντάλματος Certiorari για την ακύρωση απόφασης του Επαρχιακού Δικαστηρίου Λευκωσίας με την οποία κρίθηκε ότι κατηγορία η οποία ασκήθηκε από τον Αστυνομικό Διευθυντή Λευκωσίας εναντίον του εφεσείοντα ήταν έγκυρη 30

Η έφεση απορρίφθηκε 40

Αναφερόμενη υπόθεση:

Tiofinis v. Theocharides (1983) 2 C.L.R. 363

Έφεση.

Έφεση από τον αιτητή κατά της απόφασης του Ανωτάτου Δικαστηρίου Κύπρου (Δημητριάδης, Δ.) που δόθηκε την 1.4.1993 (Αρ. Αγωγής 38/92) με την οποία απορρίφθηκε αίτηση του εφεσείοντα για έκδοση διατάγματος certiorari, με το οποίο να ακυρώνεται η απόφαση του Επαρχιακού Δικαστηρίου Λευκωσίας που δόθηκε στις 10.1.92 και διατάγματος Mandamus, που να διατάσσει την ακύρωση του κατηγορητηρίου στην Ποινική Υπόθεση Αρ. 29775/91.

E. Ευσταθίου και Κ. Καμένος, για τον Εφεσείοντα.

P. Γαβριηλίδης, Εισαγγελέας της Δημοκρατίας, για τους Εφεσίβλητους.

Cur. adv. vult.

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ: Την απόφαση του Δικαστηρίου θα δώσει ο Γ.Μ. Πικής, Π.

ΠΙΚΗΣ, Π.: Τα ερωτήματα που καλούμεθα να απαντήσουμε είναι:-

(α) Κατά πόσον οι πρόνοιες του περί Δημόσιων Κατηγορών Νόμου του 1989, (Ν. 8/89), ιδιαίτερα οι διατάξεις του Άρθρου 4, αποκλείουν την πρόσαψη κατηγορίας εναντίον του προσώπου το οποίο κατηγορείται για τη διάπραξη του αδικήματος από τον Αστυνομικό Διευθυντή της επαρχίας όπου διαπράχθηκε το αδίκημα και

(β) Κατά πόσον οι διατάξεις του Άρθρου 38 του περί Ποινικής Δικονομίας Νόμου, Κεφ. 155, αποκλείουν την πρόσαψη κατηγορίας εκ μέρους της Αστυνομικής Δύναμης από πρόσωπο άλλο από τον Αρχηγό της Αστυνομίας.

Η απάντηση και στα δύο ερωτήματα είναι αρνητική.

Ο Ν. 8/89 κάμνει πρόνοια για την εκπροσώπηση της Δημοκρατίας, ημικρατικού ή άλλου οργανισμού δημοσίου δικαίου από δημόσιο κατήγορο κατά την εκδίκαση ποινικής υπόθεσης.

Ο όρος “δημόσιος κατήγορος” προσδιορίζεται από το Άρθρο 3 του νόμου. Περιλαμβάνει πρόσωπα τα οποία κατέχουν τα προσό-

να για εγγραφή στο Μητρώο των δικηγόρων, εκτός εκείνων που αναφέρονται στο Άρθρο 4(3) του περί Δικηγόρων Νόμου, Κεφ. 2, (όπως τροποποιήθηκε). Κατά την άσκηση των καθηκόντων τους, οι δημόσιοι κατήγοροι ενεργούν σύμφωνα με τις οδηγίες του Γενικού Εισαγγελέα. Ο νόμος δε ρυθμίζει, ούτε σκοπεύει να ρυθμίσει το δικαίωμα άσκησης ποινικής δίωξης εναντίον αδικιοπραγούντα.

5

Το Άρθρο 113.2 του Συντάγματος παρέχει δικαίωμα στο Γενικό Εισαγγελέα να διατάξει την ποινική δίωξη οποιουδήποτε προσώπου. Το δικαίωμα άσκησης ποινικής δίωξης από το Γενικό Εισαγγελέα δεν είναι αποκλειστικό. Σύμφωνα με το κοινό δίκαιο, οι αρχές του οποίου ενσωματώνονται στο Κυπριακό Δίκαιο βάσει των διατάξεων του Άρθρου 29(1)(γ) του περί Δικαστηρίων Νόμου του 1960, (Ν. 14/60), δικαίωμα για την ποινική δίωξη του παραβάτη παρέχεται και στο θύμα του εγκλήματος. Περαιτέρω, δικαίωμα για την άσκηση ποινικής δίωξης μπορεί να παρασχεθεί σε οποιοδήποτε άτομο ή οργανισμό από το νόμο. Στην *Ttofinis v. Theocharides* (1983) 2 C.L.R. 363, επεξηγείται ότι, σύμφωνα με τις αρχές του κοινού δικαίου, το θύμα του εγκλήματος (ο παραπονούμενος) έχει το δικαίωμα να προσαγάγει το θύτη ενώπιον της Δικαιοσύνης για να τιμωρηθεί για το έγκλημα το οποίο διέπραξε. Το δικαίωμα για ιδιωτική ποινική δίωξη αποτελεί εχέγγυο για την προστασία του πολίτη από παραλείψεις των Αρχών να προβούν στη δίωξη των αδικιοπραγούντων. Πρόκειται για σημαντικό δικαίωμα, συνυφασμένο με την προστασία του πολίτη από το έγκλημα.

10

15

20

25

Δικαίωμα για την άσκηση ποινικής δίωξης εναντίον των παραβατών παρέχεται και στα όργανα της δημόσιας τάξης, τα μέλη της Αστυνομικής Δύναμης Κύπρου. Δυνάμει των διατάξεων του Άρθρου 19 του περί Αστυνομίας Νόμου, Κεφ. 285, παρέχεται δικαίωμα σε κάθε μέλος της Αστυνομικής Δύναμης (όπως ο όρος προσδιορίζεται στον περί Αστυνομίας Νόμο) να προβεί στη δίωξη παρανομούντα. Οι λόγοι για τους οποίους παρέχεται αυτό το δικαίωμα στα όργανα του νόμου και της τάξης είναι ευνόητοι. Αποτελούν συνέπεια της εξουσίας τους για την πρόληψη και καταστολή του εγκλήματος. Απώτερος σκοπός της αποστολής της Αστυνομικής Δύναμης είναι η προσαγωγή των παραβατών ενώπιον της Δικαιοσύνης.

30

35

Κρίνουμε ότι το πρωτόδικο δικαστήριο σωστά διαπίστωσε ότι δεν παρεμβάλλεται κώλυμα στην άσκηση ποινικής δίωξης από τον Αστυνομικό Διευθυντή της επαρχίας όπου διαπράχθηκε το έγκλημα εναντίον του προσώπου το οποίο κατηγορείται για τη διάπραξη του.

40

Το Άρθρο 38 του περί Ποινικής Δικονομίας Νόμου, Κεφ. 155, προβλέπει ότι κατηγορία η οποία προσάπτεται επί δικαστηρίου υπογράφεται από το πρόσωπο το οποίο προβαίνει στη δίωξη και, όπου αυτή διενεργείται από κυβερνητικό τμήμα, υπογράφεται από εκπρόσωπο του τμήματος.

Ο κ. Ευσταθίου υπέβαλε ότι στον Προϋπολογισμό του Κράτους η Αστυνομική Δύναμη ταυτίζεται με κυβερνητικό τμήμα και δικαιοῦκά εξομοιούται με κυβερνητικό τμήμα της Δημοκρατίας. Κατανόηση αυτής της τάξης των πραγμάτων, υπέβαλε, καθιστά τη δίωξη του εφεσείοντα ελαττωματική, διότι η κατηγορία προσάφθηκε από τον Αστυνομικό Διευθυντή, ιδίω δικαιοῦματι, και όχι εκ μέρους του Αρχηγού της Αστυνομίας, ο οποίος προῦσταται του Αστυνομικού Τμήματος.

Το Άρθρο 38 υποθεμελιώνεται από την αρχή της ιδιωτικής ποινικής δίωξης. Στην περίπτωση κυβερνητικών τμημάτων ή άλλων οργανισμών δημοσίου δικαιοῦ αναγνωρίζεται ευχέρεια άσκησης ποινικής δίωξης εναντίον προσώπων τα οποία πλήττον τους σκοπούς τους οποίους το τμήμα είναι ταγμένο από το νόμο να υπηρετήσει ή να προάγει.

Το Άρθρο 38 του Κεφ. 155 δεν αμβλύνει, ούτε περιορίζει τις πρόνοιες του Άρθρου 19 του περί Αστυνομίας Νόμου, Κεφ. 285. Ο περί Αστυνομίας Νόμος αποτελεί νομοθέτημα το οποίο πραγματεύεται ειδικά τις εξουσίες και καθήκοντα του Αστυνομικού Σώματος, το οποίο θεσπίστηκε μετά την εισαγωγή του περί Ποινικής Δικονομίας Νόμου. Περαιτέρω, η Αστυνομία δεν αποτελεί ούτε κυβερνητικό τμήμα ούτε συλλογικό όργανο δημοσίου δικαιοῦ. Το Αστυνομικό Σώμα συγκροτείται από τα μέλη της Δύναμης και ιεραρχείται σύμφωνα με τις διατάξεις του νόμου και των περί Αστυνομίας Κανονισμών. Οι εξουσίες των μελών της Αστυνομικής Δύναμης πηγάζουν από τον ίδιο το νόμο (Κεφ. 285). Στην άσκηση του καθήκοντος για την εφαρμογή του νόμου, ο αστυνομικός δεν ενεργεί υπό αντιπροσωπευτική ιδιότητα, αλλά ως όργανο αυτού τούτου του νόμου, με την εφαρμογή του οποίου ταυτίζεται άμεσα και αποκλειστικά.

Η διάκριση μεταξύ κυβερνητικού τμήματος και μέλους της Αστυνομικής Δύναμης αντανακλάται και από την ερμηνεία που αποδίδεται στους αντίστοιχους όρους ("Department" - "police officer") από τον περί Ερμηνείας Νόμο, Κεφ. 1.

Για τους πίο πάνω λόγους, ορθά απορρίφθηκε το αίτημα του

εφεσεύοντα για την παροχή προνομιακού εντάλματος certiorari για την ακύρωση απόφασης του Επαρχιακού Δικαστηρίου Λευκωσίας, βάσει της οποίας κρίθηκε ότι κατηγορία η οποία ασκήθηκε από τον Αστυνομικό Διευθυντή Λευκωσίας εναντίον του εφεσεύοντα είναι έγκυρη.

5

Η έφεση απορρίπτεται.

Η έφεση απορρίπτεται.